

Bruxelles den 1/3 1949

Kära flickor!

I går var det Ebbas och Lisas namnsdag. Dom hänger ihop. Födelsedag har dom efter varandra dag på dag. Det vore väl bättre att sprida de där högtiderna lite så man hade fest lite året över. Nu glömde jag bort att festa igår. Det var först på skolbänken på kvällen som namnsdagsbarnet kom ihåg själv att det var anledning uppvakta.

Tack för era brev. Dom var så gripande. Och så talade dom om våra stora förtjänster och om hur framtiden kommer att gestalta sig för sådana stora människor. Det var hjärtknipande att läsa det. Att Pethrus inte är tröttkörd ännu fick vi också påminnelse om. Nej, han orkar nog hålla på tills alla de gamla som lett något i församlingen kommit undan. Vilken ynkedom att dom inte vågar ta itu med den karln och säga sin mening såsom församling. Det hjälper ju inte att en predikant och en sångledare och någon redaktör finner ställningen olidlig med P. som ledare. Församlingen fortsätter ändå att låta hunsas sej av tyranner. Vilken ynkedom!

I söndags hörde jag Churchill. Det var roligt och upplevelse-aktigt. För ett par veckor sedan var jag med en svensk familj och såg Gamba. Även det var en upplevelse.

Men det är bara undantagsvis som vi hänge oss åt sådant där intressant. Det mesta av vår tid går till studier. Även det är intressant, visst är det det. Vi tycker om jobbet.

Så mycket av händelser blir det emellertid inte att berätta om då. Den ena dagen blir den andra nästan lik. Så går en dag en vecka en månad isänder.

Idag är det fettisdag. Det fick vi veta genom att direktören för skolan som också är universitetslärare meddelade att han inte ger någon lektion idag av den anledningen. För ett bageri betyder det semlor. Har ni bakat många?

Det var väl en stor dag då ni fick bjuda Ma på middag. Duktig gumma att klara sej. Men hon måste känna det underligt att se allt läggas i spillror som är deras femtioåriga arbetsresultat. Hon ville väl dö i Kina och så motas hon därifrån.

I söndags träffade jag i stan ett par unga män med svenska flaggan på ärmen. Jag gick till dem och frågade vad dom hade här att göra, och då berättade dom att dom åkt snålskjuts/liftat/hit för att se sig omkring. Dom tyckte det var intressant att träffa en landvman så där på Bruxelles gator och det ja tyckte jag med.

Den svenska familjen jag talade om reser hem till Sverige ivår. Hans kontrakt är då slut och dom tänker inte förlänga. Det är en trevlig familj från Dalarna. Tre små pojkar utfyller femtalet.

Nu skall ni väl må så gott och ha det bra. Tack för GP och Svenskheten! Dom kom igår. Ser ni något mer om Pethrus så kan ju Lydia skriva om det.

Medhjärtligen hälsningar från oss

David

Får härmed framföra mitt djupt rörande tack för det underbara brevet. Och tyckeigt fotot. Och så har jag ja erinra att det blir 50-årsdag här i början av aug. Det måste bli en bra med i beaktningen, då ni gör upp semesterplaner för sommaren. Tänk på att ni har en enda brot, som fyller 50 år en enda gång o då finns inom räckhåll för er. Turen hälsningar -
Lina